

אבא-סבא יקר שלנו, עמוס

אבא-סבא יקר שלנו,

מתקשים להאמין שאתה כבר לא איתנו, למרות שכל הזמן יש סימנים שאתה עוד כאן איתנו ואנו בטוחים שאתה שולח לנו את הסימנים והאותות כדי לחזק אותנו להקל את כאבינו: השעון שנפל מהקיר כשהוא מראה את שעת התאונה בנמיביה, התמונה עם הכתובה שלכם שנפלה פתאום מהקיר... הנוכחות שלך מורגשת בכל רגע ובכל מקום, כאילו רק הלכת לרגע למפעל או שהלכת להקרין סרט ב'בית גבריאל' או לצלם איזו פינה יפה. יושבים בבית שלכם ומכל פינה וכל קיר רואים ומרגישים אותך מהתמונות שצילמת ומאוסף הכובעים שלך שהבאת מכל מקום ופינה בעולם אליה הגעת.

היית אבא/סבא רב פעלים: מצחיק, צלם בחסד, שחקן בלב ובנפש, אוהב כלבים מושבע, חובב טיולים וטבע, איש שיחה מעניין וחד בלשונו, אלוף תשבצים וחידות הגיון, כותב שירים, בשלן מעולה ועוד הרבה דברים... הקינוחים שלך יחסרו לכולנו..

אהבת מאוד את הבמה לשחק, להצחיק ולשמח, זוכרות שהיית לוקח אותנו להצגות שהשתתפת במסגרת תאטרון עמק הירדן והיינו עולות איתך לבמה בהצגה "מקס ומוריץ". הופעת במסגרת חגיגות ה-90 לאשדות והחזרת לחיים את להקת הבצורת המיתולוגית של אשדות שנימנת על חבריה ביחד עם אחיך - טופליה ז"ל ואיזיק יבל"א.

אהבת מאוד לטייל בארץ ובעולם, ואכן טיילת המון עם אמא בטיולי תרמילאות כאחד הצעירים והספקתם לטייל בכל כך הרבה ארצות ולא פסחתם על שום יבשת: מאמריקה, בה עשיתם טיול מחוף לחוף עם חברים, דרך המזרח הרחוק, דרום אמריקה, פסטיבל המסכות בונציה משם חזרת עם תמונות צבעוניות ומרהיבות, ירדן שכנתינו, שנופיה פרוסים לפנינו ממזרח, אזור קווקז, טיול שורשים בגרמניה ממנו התרגשת כל כך ולבסוף אפריקה שם עשיתם ספארי בקניה, מסע לאתיופיה, מרוקו ועכשיו נמיביה ממנה לא חזרת אלינו... לפי מה שאמא מספרת היית המאושר באדם וכל-כך נהנת במסע האחרון, טיפסת על כל אבן וסלע וצילמת כל

כך הרבה, בדיוק כמו שאהבת: נופים, פרחים ותרבויות שונות. הצילומים שלך השתתפו בתערוכות ובתחרויות צילום ואף זכו בפרסים.

תמיד תהיה בליבנו, מתגעגעים, כואבים והמומים את לכתך בטרם עת. בטוחים שעכשיו אתה וטופליה - אחיך, מצחיקים את כולם שם למעלה. תשמרו עלינו מלמעלה...

אוהבים עד אין קץ - רות והרצל, מורן ורון, ארבל, שחק וליאם, שחר, אמיר, מתן ועוז.

**עת הולכת לה נשמה
רק כאב וצער
נותרים במקומה.**

**אל לנו, הנותרים בחיים
להעצר מלכת בשבילים
נמשיך ונכנס למנהרה
כי יש אור בקצה המנהרה.**

**כי בבוא העת
כאשר ריבון עולם יחליט
ונאסף אל רגבי האדמה
נתאחד עם אותה נשמה.**

עמוס גל, פברואר 1984

